Biblioteket Silkeborg

Lokalhistorisk samling

Sign.: SHd

Læg. nr.: 6592

U257933

Aften-Posten 11.juli 1958

Alken havn begraves langsomt, men sikkert

Alken havn begraves langsomt, men sikkert

— Og de gamle dampbåde, der pløjede Mossøs vande, ruster op ved Klostermølle . . .

A. P. 11.7.58

Turister, der pr. bil kommer gennem Alken by, studser uvilkårligt, når chaufføren fortæller, at »her kommer vi så forbi Alken havn«. — Nogle bliver skeptiske og lader forstå, at sommervarmen endnu ikke har gjort dem så bløde, at de går på sådan en historie. — Og så er virkeligheden jo den, at det virkelig er sandfærdig tale med Alken havn.

Gennem mange år var der nedenfor Alken station en anløbsbro, og omladningen fra denne bro var så betydelig, at der var ført et jernbanespor fra stationen og helt ned til broen. Den dag i dag kan man se jordvolden, hvor banesporet lå, men græsset er forlængst groet ind over banen og sporene er fjernet. Nu er der nemlig ikke mere nogen Alken havn — som så meget andet har den måttet vige for udviklingen.

I gamle dage, da lastbiltrafikken endnu knap var kendt, havde sejladsen over Mossø og den fortsatte transport over banesporene og ud i landet sin chance, og var endda til stor gavn for papirfabrikken ved Klostermølle.

Denne mølle med sin idylliske beliggenhed ved Gudenåens udløb i Mossø lå ikke godt for landevejstrafikken, og derfor brugte man i en menneskealder turen på langs af Mossø som den hurtigste afsætningsvej for træmassefabrikkens produkter, og den ældre generation kan endnu huske, når damperen fra Klostermølle tøffede over søen med den store, tunge slæbepram efter sig, hvori lasten af træmasse blev transporteret.

IKKE HELT UFARLIG

Det gik fint på den måde, og nogen helt lille sejlads var det slet ikke, eftersom der er en halv snes kilometer mellem Klostermølle og anløbsbroen i Alken, og helt ufarlig kunne den heller ikke siges at være. Når søen viste tænder, skulle der sømandskab til, og på en af de sidste ture omkom der en mand under sejladsen.

I begyndelsen af trediverne, da den nuværende direktør for Klostermølle, Schouboe Madsen, kom til fabrikken, blev produktionen imidlertid omlagt, og man gik over fra at sælge træmasse til at lave færdigt pap i forskellige sortimenter og kvaliteter, og dermed var grundlaget for søtransporten faktisk borte.

Man holdt op at sejle, men afhændede ikke bådene, som fik lov at ligge i åløbet nogle år, medens glemselen kastede sit slør over både dem og sejladsen på Mossø, og medens den ene af bådene sank i Gudenåen, og den største af dampbådene for et halvt års tid siden led den skæbne at blive solgt som gammelt jern, så ligger den sidste af dampbådene fra Klostermølle-trafikken nu på land bag fabrikken og fortæres op af rust.

KUN SKROGET TILBAGE

De ædlere dele er forlængst fjernet, og kun skroget er tilbage. Det ligger som et trist minde om de stolte dage på Mossø, og rusten har efterhånden været så hård ved det, at bunden er som en si at se igennem. Snart vil det være helt til skrammelbunken, og ploven vil gå over det gamle baneanlæg ved Alken, og så vil Mossø-sejladsen med de store pramme være gledet helt over i historien som de munke, der i sin tid gravede kanalen, hvorved Klostermølle-fabrikken i dag ligger.

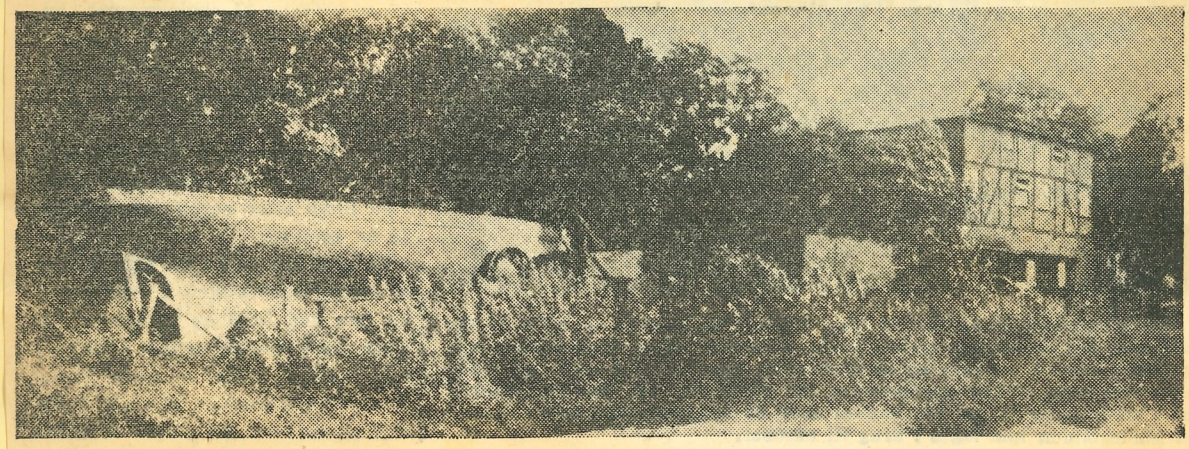

Bag den idylliske smedie ved Klostermølle ligger skroget af den gamle dampbåd og ruster op.